

Литургијско сабрање у манастиру Бијела: Богослужио Владика Кирило, одржани „Дани Радована Бећировића“

У манастиру Светог великомученика Георгија – Бијела код Шавника, у седму недјељу по Васкрсу, посвећену Светим оцима Првог васељенског сабора, служена је Света Архијерејска Литургија.

Началствовао је Епископ буеносајрески и јужно-централно амерички Г. Кирило, уз саслужење: протојереја-ставрофора Рада Радовића и Петра Крговића, архимандрита Исаије (Крговића), игумана манастира Бијела и јереја Драженка Ристића, пароха шавничког.

Света служба Божја служена је поводом славе Православног братства „Свети Георгије“ из Шавника – Бијела, које је један од организатора манифестације „Дани Радована Бећировића“, одржане у Шавнику.

Владика се вјерном народу обратио архипастирском бесједом, говорећи о људској природи која је слаба, те зато Свети Оци говоре да се не смијемо никад уздати у своју памет, снагу, силу, него треба увијек вапити Богу.

„Тек кад су примили силу с висине, Свети Дух кад је испунио душе, ум, срце и вољу Светих ученика, они су постали неустрашиви проповједници Васкрслог Христа, не плашећи се више. Одрицање од Господа увијек је било због сумње, која је дубоко усађена у нашој природи и морамо на пут томе да станемо чврстом вјером. Зато на свакој светој Литургији понављамо чудесни текст Симбола вјере због којег је проливано море мученичке крви да би се посвједочио тај текст наше православне вјере. То су ријечи исписане Духом Светим, али и крвљу мученика који су пострадали за вјеру Христову“, казао је Преосвећени Епископ Кирило, подсјетивши да је тај текст формулисан на Никејском сабору, а допуњен на Цариградском, па се зове и Никеоцариградски Символ вјере.

„Данас, управо, се сјећамо Светих отаца Првог васељенског сабора, не случајно, јер је ту формулисана једна од највећих истина хришћанства. Свети Атанасије Велики, који је један од главних учесника сабора, у то вријеме је био ђакон, рекао је да је тај Символ вјере, та вјера у божанство Господа Исуса Христа и у божанство Духа Светог, сваком хришћанину довољно за спасење“, бесједио је Владика.

Васељенски сабор је био 325. године за вријеме цара Константина Великог, чији празник је Црква недавно прославила.

„Свети оци су се супростављали учењу презвитера Арија који је био научен неким филозофијама овог свијета. Његово учење је била мјешавина гностичких секти и дјелови јудеохришћанства, тврдио је да Син Божји није Бог, да је Он твар, иако изабрана твар, творена, та софија која се помиње у Старом завјету, Он је створен прије сваке друге твари и посредник је између Бога и твари. Свете оце то није задовољавало. Глави аргумент је тај, Свети Атанасије Велики каже: Ако Господ Исус Христос није Бог, нијесмо ни ми спасени. Спаситељ је рекао да не може човјек сам себе да спаси. Нико не зна шта је на небу осим Онај Који је сишао са неба, син човјечји који је сишао са неба и Он једини је тај мост између божанске и човјечанске природе. Пресвета Богородица му је послужила као врата кроз која је Он ушао у човјечанску природу и Она има посебно мјесто на граници свјетова“, указао је Његово Преосвештенство владика Кирило.

Поводом славе Православног братства „Светог Георгија“, које је прије три године основано при манастиру Бијела, као удружење хуманитарног и културно-просветног карактера, освештан је и преломљен славски колач и жито. После Литургије, уз трпезу љубави, уприличен је културно-умјетнички

програм у коме су учествовали професори, пјесници, гуслари и етно појци, сабрани поводом манефестације „Дани Радована Бећировића“, која је одржана је 4. и 5. јуна, а којом је Братство обиљежило овогодишњу славу.

Почела је научним скупом, у шавничком Центру за културу, благословом архимандрита Исаије (Крговића), игумана манастира Бијела, који је напоменуо да Радован Бећировић сабира својим стиховима поштоваоце епске поезије и гусала и након свог престављења, пјевајући о ономе што је успио да отргне од заборава.

Госте сабрања, међу којима: представника амбасаде Републике Србије у Црној Гори, чланове породице Бећировић, те бројне епске пјеснике и гусларе, који су се окупили у Дробњаку да укажу дубоко поштовање свом славном епском претходнику, поздравио је епски пјесник Славко Перошевић, предсједник Удружења епских пјесника Црне Горе „Радован Бећировић Требјешки“.

„Сви епски пјесници су кроз историју на својим плећима носили терете својих времена и под тим тешким бременима, падајући и посрћући, дошли до овог нашег вакта и предали нам сјајну лучу епике која је многог освијетлила, али и многог спржила и опекала. То бреме преузесмо ми сложни и уједињени као никад раније, часно и поносно га понесосмо кроз ову нашу тешку епоху. Поносан би данас на нас, на нашу борбу и наше дјело био и велики Радован Бећировић Требјешки“.

„Никада у историји српског рода ниједан епски пјесник није издао своју српску патрију и своје перо ставио у службу сила таме. Ко у руку узме епско перо, тим чином се завјетује на вјерност и оданост својој српској вјери и отаџбини. Хвала вам што у овим злокобним земанима као свици у ноћи осветљавате стазе којима са великим напором корача српски род. Велики дио прошлог вијека те исте стазе нам је осветљавала генијална мисао “Најмудријег српског опанка” Радована Бећировића, зато му вјечна слава и хвала“, рекао је Перошевић.

О дјелу Радована Бећировића говорили су: др Будимир Алексић, лингвиста проф. др Михаило Шћепановић, у име породице Бећировић обратио се Милован, унук хаџи Радована Бећировића Требјешког и Славко Јекнић, предсједник Савеза српских гуслара. Уприличено је вече гусларских првака на којој су учествовали: Бошко Вујачић, Саша Лакетић, Славко Јекнић, Здравко Кнежевић, Горан Перовић Цуца, Миленко Калезић, и етно појац Софија Лачевић. Програм је водила пјесникиња Милица Бакрач.

[Фотографије](#)